

En dan is er ineens tóch hulp

Westerkwartiertje

De tweekoppige VVD-fractie in raad Westerkwartier heeft het grootste gelijk van de wereld. Door mee te doen aan een gezamenlijk raadsakkoord legt de partij zich bij op voorhand voor vier jaar vast op allerlei thema's. Daardoor zouden de liberalen hun eigen beleidsvrijheid beknotten.

Het zal de oppositie toch al niet meevallen om zich aan het juk van de brede bestuurscoalitie van VZ Westerkwartier, ChristenUnie, PvdA/GroenLinks en Sterk Westerkwartier te onttrekken. Liefst 26 van de 33 raadszetels worden door de coalitie bezet. Welgeteld zeven schamele zetels blijven over voor de oppositie bestaande uit CDA, VVD en D66.

Om staande te blijven tegen deze overmacht hebben de drie oppositiefracties elkaar nodig. Gelukkig hebben zij elkaar op een aantal fronten al gevonden. Maar de VVD slaagde er blijkbaar niet in om haar oppositiegenoten van CDA en D66 ervan te overtuigen dat zij hun eigen beleidsvrijheid inperken door 'ja' zeggen tegen een gezamenlijk raadsprogramma. Een gemiste kans.

Natuurlijk klinkt het charmant als wordt gezegd dat de onderlinge inhoudelijke overeenkomsten van partijen in de lokale politiek groter zijn dan de verschillen. Neem thema's als dichtbij de burger staan, duurzaamheid en een florerend bedrijfsleven. Over deze zaken bestaat onderling eenstemmigheid. Op die punten kunnen partijen zich niet profileren. En dat hoeft ook niet.

Ook zonder haar handtekening te plaatsen onder het raadsprogramma staat het de VVD straks vrij 'ja' te zeggen tegen collegevoorstellen waar in beginsel geen sterveling tegen is. Maar het duale principe is 20 jaar geleden natuurlijk niet voor niks doorgevoerd in de gemeentepolitiek. Ook de coalitiefracties horen hun handen vrij te hebben om desnoods een keertje 'nee' te zeggen tegen een voorstel; ook al komt dat uit de koker van de eigen wethouder.

Hoe anders is de politieke praktijk. Juist om de coalitiepartijen scherp te houden, is een stevige oppositie nodig die op kracht van argumenten een tegengeluid kan laten klinken. De VVD-fractie deed dat onlangs nog bij het debat over de centrale huisvesting van de ambtenaren. De keus viel op Zuidhorn op pragmatische gronden zonder gedegen onderzoek vooraf naar wat de beste plek is voor centrale huisvesting.

Namens de VVD durfde Olga Hartman een tegengeluid te laten klinken. Als hierover vooraf afspraken in het raadsprogramma waren gemaakt, hadden 31 collega's in de raad haar die ruimte niet gegund. Kortom: een verstandige zet van de VVD om te bedanken voor de koekoek-één-zang waar politiek Westerkwartier op uit is.

Koos Bijlsma